

for denne Ordning, men man udtaler Ønske om, at det maa lykkes at finde en Ordning, saaledes at Ligestilling her kan finde Sted.

I Kredsstyrelsen ønsker man Amtmanden som Formand, dels fordi man anerkender Betydningen af en juridisk Viden i Styrelsen, dels ogsaa fordi man ønsker den kommunale Forbindelse præciseret i Kredsstyrelsen, men paa den anden Side ønsker man Kredsstyrelsen saaledes sammensat, at de af Skolekommissionerne valgte Medlemmer udgør Flertallet i denne.

Mindretallet kan ikke tiltræde Forslaget om Oprettelse af Kredslærerembeder. Man indser meget vel, at Tanken om Avancementsstillinger ogsaa for Landsbylærerne kan have nogen Berettigelse, men hele Stillingens Karakter tiltaler ikke Mindretallet. Kredslærerens Beføjelser gør Stillingen til en udpræget *Inspektørstilling*, der umiddelbart vil være det første Skridt til en Uniformering af vor Folkeskole, hvilket let vil føre til, at Skolens Tyngdepunkt vil komme til at hvile ved Siden af Befolkningen i Stedet for i Befolkningen. Et Fagmandsstyre i vor Folkeskole vil være en Fare for, at det Særpræg, som den enkelte Lærer og Befolkningen giver deres Skole, vil forsvinde, og dette, finder vi, vil være til Skade for Folkeskolen.

Derimod vil Mindretallet ikke modsætte sig, at Lærerstanden faar en *Tillidsmand* i Kredsstyrelsen, og stiller derfor Forslag (Ændringsforslag Nr. 55) om, at en Mand eller Kvinde, der er indlevet i Folkeskolens Forhold, kan være rede til Raad og Vejledning ikke blot for Lærerstanden i Kredsen, men ogsaa for alle Skolestyrelser. Mindretallet tror, at man paa denne Maade giver vor Folkeskole den bedste pædagogiske Vejledning, fordi denne Vejledning kun ydes, naar den, der ønsker Vejledning, selv sender Bud. En paatvungen Vejledning anser Mindretallet ikke alene for at være unyttig, men i mange Tilfælde for skadelig. Gennem Instruktionskursus ordnet af Lærerstanden selv er der tilgaaet vor Folkeskole store Værdier, og dette Arbejde vil

Mindretallet fremdeles være med til at støtte og udvide.

Mindretallet kan ikke tiltræde Forslaget om, at Kommunalbestyrelsen er Kaldsmyndighed, hvorimod man gennem Indstillingen til Lærerebeder giver Skolekredsen saadan Myndighed, at den ikke blot faar overvejende, men ogsaa kan faa afgørende Indflydelse paa, hvem der ansættes som Lærer (jfr. Ændringsforslagene Nr. 77, 83, 84 og 86).

Med Hensyn til Afskedigelse af en Lærer skelner man mellem Afskedigelse paa Grund af ufyldestgørende Lærervirksomhed og Afskedigelse paa Grund af Misforhold til Stillingen som Lærer. Med Hensyn til det sidste Forhold ser Mindretallet med Tilfredshed, at Ministeren og Flertallet er gaaet bort fra det oprindelige Forslags alt for lette Adgang til at rejse Sag mod en Lærer. Lige saa godt som Mindretallet anerkender Befolkningens Ret til at faa afskediget en Lærer, der er kommet i et saadant Misforhold til sin Stilling som Lærer, at Skolens Udbytte væsentlig forringes, lige saa vel maa Mindretallet hævde, at en Lærer ikke skal udsættes for Rejsning af en Afskedigelsessag, fordi nogle enkelte i Skolekredsen har et eller andet imod ham, men at der, forinden en saadan Sag rejses, er Vished for, at det virkelig er Skolekredsen, der staar bag ved Kravet. Er Sagen rejst og ført igennem til højere Myndigheder, er det kun Ret og Retfærdighed, at Sagen føres frem for et Udvalg, hvori begge Parter er repræsenteret, saaledes at dette Udvalg afgiver en Kendelse. Finder Udvalget, at Sagen er rejst uretfærdig, er det en Oprejsning for vedkommende Lærer, og en saadan Kendelse vil da bidrage til, at Uoverensstemmelsen maaske kan bilægges eller, hvis dette ikke sker, at Læreren da meget vel kan antages at have Betingelser for at kunne ansættes andetsteds. Paa den anden Side maa Mindretallet holde paa, at den endelige Afgørelse af Sagen kun kan ligge hos Skolekredsen. Disse Tanker har Mindre-